

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. E. SKUNDO**

2020 m. liepos 1 Nr. S-128 (7-107/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistenskio, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo I. E. (toliau – Pareiškėjas) 2020-05-15 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2020-05-15 sprendimo Nr. 331-108930 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjas I. E. ir Inspekcijos atstovas E. J. dalyvavo 2020-06-16 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė

Komisija, susipažinusi su Pareiškėjo 2020-05-15 elektroniniu laišku pateiktu „Skundu dėl įžūlaus (karantino metu) sprendimo negrąžinti mano pinigų“ (toliau – Skundas), 2020-05-25 raštu Nr. 5-358 (7-107/2020) konstatavo, kad Pareiškėjo skundas neatitinka Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 153 straipsnyje nustatytų reikalavimų skundo turiniui (nenurodytas skundžiamo sprendimo numeris, data, nenurodyti nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvai, skundas nepasirašytas), todėl nustatė 15 dienų terminą skundo trūkumams pašalinti. Komisija 2020-06-01 gavo patikslintą Pareiškėjo skundą (skundas pašto įstaigai įteiktas 2020-05-26), kuriame Pareiškėjas nurodė, kad jis nesutinka su Inspekcijos 2020-05-15 sprendimu (numeris nenurodytas) negrąžinti jam be pagrindo 2015-09-22 sumokėtų 20 Eur. Pareiškėjas nurodo, kad nuo 2020-03-25 iki 2020-05-14 ir šios dienos negavo reikalaujamo dokumento, todėl, pasak Pareiškėjo, toks sprendimas laikytinas šališku. Taip pat Pareiškėjas 2020-05-25 elektroniniu laišku Komisijai pateikė nuorodą į nutartį: (duomenys neskelbtini), teigdamas, kad Kauno apygardos teismas byloje Nr. 2S-2230-254 aiškiai nurodė, kad Pareiškėjas teisėmis nepiktnaudžiauja.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. 1A-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjo 2020-03-21 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-157267, sprendimu Nr. 331-108930 nusprendė negrąžinti 20 Eur sumos, nes nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalį pareikalauti dokumentai (duomenys), susiję su Inspekcijos administruojamo deklaruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu. Papildomi sprendimo motyvai: nepateikė įsiteisėjusios teismo nutarties, sprendimo, kur Inspekcijai būtų nurodyta grąžinti I. E. žyminį 20 Eur mokesį, sumokėtą 2015-09-22. Taip pat pažymėta, kad MAIS apskaita kortelėje Pareiškėjo 2015-09-22 sumokėta įmoka kodu 6800, tai yra kaip civiliniame procese teisėsaugos institucijų skirta bauda.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas. Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo atsakyta Pareiškėjui grąžinti 20 Eur permoką. Inspekcija laikosi pozicijos, kad Pareiškėjo prašymo nagrinėjimo metu nebuvo pateikti dokumentai (duomenys), pagrindžiantys prašomos grąžinti permokos susidarymą, taip pat nepateikta įsiteisėjusi teismo nutartis (sprendimas), kur Inspekcijai būtų nurodyta grąžinti 20 Eur žyminį mokestį, sumokėtą 2015-09-22. Pažymėta, kad *MAIS apskaita* kortelėje Pareiškėjo 2015-09-22 įmoka sumokėta 6800 kodu, tai yra kaip civiliniame procese teisėsaugos institucijų skirta bauda. Komisijos posėdžio metu Inspekcijos atstovas palaikė Inspekcijos sprendime išdėstytą poziciją, Pareiškėjas laikėsi skunde išdėstytos pozicijos, papildomai paaiškindamas, jog 2015 metais Kauno apylinkės teismas jam yra skyręs baudą (kuri kitu Kauno apylinkės teismo procesiniu sprendimu buvo sumažinta), bauda nėra panaikinta. Papildomai po Komisijos posėdžio 2020-06-16 Pareiškėjas elektroniniu paštu pateikė: Kauno apylinkės teismo 2015-05-12 nutarties civ. byloje Nr. 2-13815/2001 nuorašą, Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno miesto centro policijos komisariato Viešosios policijos Centro policijos nuovados 2015-10-13 teikimo 1 puslapį (puslapis nukopijuotas ne pilnai, nesimato visi žodžiai), taip pat pateiktas Kauno apylinkės teismo 2020-06-15 raštas Nr. 4.11-2-13/20/4.11-2-14/20-S1-365, Kauno miesto apylinkės teismo 2001-11-21 sprendimą civ. byloje Nr. 2-13815/2001. Taip pat Pareiškėjas Komisijai pateikė informaciją, jog kreipėsi į įvairias institucijas (Seimo kontrolierių įstaigą, Lietuvos Respublikos Vyriausybę, Vilniaus apylinkės teismą) ir šių institucijų atsakymus ar informaciją apie tai, jog kreipimaisi yra užregistruoti.

Komisija 2020-06-17 raštu Nr. 5-407 (7-107/2020) kreipėsi į Kauno apylinkės teismą dėl papildomų dokumentų pateikimo, taip pat prašant informacijos, ar Kauno apylinkės teismo 2015-05-12 nutartis buvo skūsta Kauno apygardos teismui. Kauno apylinkės teismas 2020-06-22 pateikė Komisijai prašomus dokumentus.

Iš byloje surinktos informacijos nustatyta, jog Pareiškėjas su nustatytos formos prašymu grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) 2020-03-21 kreipėsi į Inspekciją, prašydamas grąžinti 20 Eur permoką, sumokėtą 2015-09-22, nurodydamas sumokėtos įmokos 5660 kodą, tai yra prašydamas grąžinti žyminį mokestį.

Pasisakydama dėl pateikto Pareiškėjo prašymo ir su juo susijusių aplinkybių, Komisija pažymi, jog MAĮ 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad žyminis mokestis pagal šį įstatymą administruojamas tik tiek, kiek tai nustatyta Civilinio proceso kodekse (toliau – CPK). CPK 87 straipsnis reglamentuoja žyminio mokesčio grąžinimo pagrindus, žyminio mokesčio grąžinimo tvarką ir kitus su žyminio mokesčio grąžinimu susijusius klausimus. Atitinkamai CPK 87 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad žyminį mokestį grąžina Valstybinė mokesčių inspekcija remdamasi teismo nutartimi. Komisija pažymi, kad pagal nurodytą teisinį reguliavimą, dėl žyminio mokesčio grąžinimo nusprendžiama *teismo nutartimi*. Mokesčių administratoriaus įgaliojimai nustatyti teisės aktuose, todėl mokesčių administratorius turi teisę grąžinti žyminį mokestį tik tuo atveju, jei Pareiškėjas nustatyta tvarka pateiktų atitinkamą *teismo nutartį su nurodymu grąžinti atitinkamo dydžio žyminį mokestį*. Nustatytas teisinis reglamentavimas nesuteikia teisės mokesčių administratoriui spręsti žyminio mokesčio grąžinimo klausimo, nesant teismo nutarties dėl šio mokesčio grąžinimo. Todėl ginčo situacijoje Inspekcija, įvertinusi tai, jog Pareiškėjui įvairiais raštais, pavyzdžiui: 2020-03-23 raštu Nr. (17.17-40) RES-48823, 2020-03-31 raštu Nr. (17.17-40) RES-52210, 2020-04-03 raštu Nr. (17.17-40) RES-53910, 2020-04-24 Nr. (17.17-40) RES-61629 buvo paaiškinta, jog dėl žyminio mokesčio grąžinimo jis turi pateikti įsiteisėjusią nutartį / sprendimą, kur Inspekcijai būtų nurodyta grąžinti mokesčių mokėtojui žyminį mokestį, taip pat įvertinusi tai, jog teismo nutartis / sprendimas nurodant grąžinti žyminį mokestį pateikta nebuvo, pagrįstai atsisakė Pareiškėjui grąžinti jo nurodomą žyminio mokesčio permoką.

Taip pat, nors Pareiškėjas pateiktame prašyme prašė grąžinti žyminį mokestį, sumokėtą 5660 įmokos kodu, tačiau Inspekcija nustatė, jog Pareiškėjas 2015-09-22 yra sumokėjęs

ne žyminį mokesį, o civiliniame procese teisėsaugos institucijų paskirtą baudą įmokos 6800 kodu. Įvertusi ginčo byloje surinktą informaciją, Komisija neturi pagrindo pripažinti, kad šią įmoką Pareiškėjas sumokėjo nepagrįstai ir yra teisinis pagrindas ją grąžinti pagal MAĮ ar Taisyklių nuostatas. Pagal Taisyklių 17 punktą prašymas dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų, o pagal Taisyklių 16 punktą prie prašymo turi būti pateikti prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti reikalingi papildomi dokumentai ir duomenys (Taisyklėse pateiktas pavyzdinis, tačiau nebaigtinis tokių dokumentų sąrašas), pagrindžiantys Inspekcijos administruojamų mokesčių ar baudų už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) susidarymą ir (arba) patvirtinantys Inspekcijos neadministruojamų mokesčių, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų sumokėjimą ar nepagrįstai išieškotas sumas. Nors Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad 2015-09-22 sumokėta 20 Eur įmoka jam turi būti grąžinta, nes jis ją sumokėjo be pagrindo (jis nepiktnaudžiauja procesu), tačiau iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas 20 Eur baudą yra sumokėjęs pagal įsiteisėjusią Kauno apylinkės teismo 2015-05-12 nutartį civ. byloje Nr. 2-13815/2001. Nustatyta, kad Pareiškėjas 2015-04-17 pateikė Kauno apylinkės teismui prašymą grąžinti žyminį mokesį (žyminis mokestis buvo sumokėtas 2001 metais civ. byloje Nr. 2-13815/2011, teikiant pareiškimą dėl santuokos nutraukimo, santuoka nutraukta Kauno apylinkės teismo 2001-11-21 sprendimu civ. byloje Nr. 2-13815/2001). Kauno apylinkės teismas 2015-05-04 nutartimi Pareiškėjo prašymą atmetė ir paskyrė Pareiškėjui 150 Eur baudą už piktnaudžiavimą, nes, pasak teismo nutarties, analogiškas reikalavimas išspręstas Kauno apylinkės teismo 2015-02-13 nutartimi, kuria prašymas atmestas, o Kauno apygardos teismas 2015-04-13 nutartimi Kauno apylinkės teismo 2015-02-13 nutartį paliko nepakeistą. Kauno apylinkės teismas 2015-05-12 nutartimi sumažino Pareiškėjui paskirtos baudos dydį iki 20 Eur, o Kauno apygardos teismas 2015-09-07 nutartimi civ. byloje Nr. 2S-1605-324/2015, išnagrinėjęs Pareiškėjo atskirąjį skundą, Kauno apylinkės teismo 2015-05-12 nutartį paliko nepakeistą. Įvertinus aptartas aplinkybes, darytina išvada, jog 20 Eur bauda yra sumokėta pagal įsiteisėjusius procesinius teisminius dokumentus, todėl nėra pagrindo spręsti jos grąžinimo klausimą ar konstatuoti, jog įmoka yra sumokėta nepagrįstai.

Komisijos nuomone, Pareiškėjas neteisingai vertina Kauno apygardos teismo 2014-11-03 nutarties civ. byloje Nr. 2S-2230-254 nuostatas, teigdamas, jog būtent joje buvo pripažinta, kad Pareiškėjas nepiktnaudžiauja procesinėmis teisėmis. Nustatyta, jog Pareiškėjas 2014-08-01 kreipėsi į Kauno apylinkės teismą su prašymu atnaujinti terminą apeliaciniam skundai paduoti, nurodydamas, kad jam daugiau nei 13 metų negrąžinamas žyminis mokestis, pateiktu apeliaciniu skundu reikalaujamas priimti papildomą sprendimą. Teismas 2014-08-20 nutartimi civ. byloje Nr. 2-13815/2001 Pareiškėjo prašymą atnaujinti terminą apeliaciniam skundai paduoti atmetė bei atsisakė priimti ieškovo pateiktą apeliacinį skundą ir jį grąžino Pareiškėjui. Minėtoje nutartyje teismas taip pat išaiškino Pareiškėjui, jog jam už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis gali būti skirta nutartyje nurodyto dydžio bauda. Kauno apygardos teismas 2014-11-03 nutartimi civ. byloje Nr. 2S-2230-254/2014 Pareiškėjo atskirąjį skundą dėl Kauno apylinkės teismo 2014-08-20 nutarties atmetė. Iš Kauno apygardos teismo nutarties nuostatų matyti, jog joje teismas išaiškino Pareiškėjui, kad aptartoje pirmos instancijos (arba Kauno apylinkės) teismo nutartyje nebuvo konstatuotas Pareiškėjo piktnaudžiavimas, tačiau Pareiškėjui buvo išaiškintos neigiamos poveikio priemonės, kurios gali būti taikomos asmeniui, kuris būtų pripažintas piktnaudžiaujančiu procesu. Tokiu būdu Kauno apygardos teismas 2014-11-03 nutartyje nesprenė ir negalėjo spręsti dėl Pareiškėjo vėlesniais laikotarpiais (2015 metais) atliktų veiksmų ir neatlikinėjo Pareiškėjo 2015 metais atliktų veiksmų teisinio vertinimo. Todėl šios nutarties nuostatos negali būti pagrindu pripažinti, jog Pareiškėjas, teikdamas vėlesnius (2015 m.) prašymus dėl žyminio mokesčio grąžinimo, nepiktnaudžiavo procesinėmis teisėmis. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad ginčo byloje, esant įsiteisėjusiam procesiniam sprendimui dėl 20 Eur baudos skyrimo, nesant duomenų apie jos panaikinimą, nėra pagrindo pripažinti, jog bauda yra sumokėta nesant teisinio pagrindo ir ji gali būti grąžinta Pareiškėjui. Konstatuotina, kad Inspekcija veikė jai

suteiktų įgalinimų ribose, pagrįstai atsisakydama Pareiškėjui grąžinti 20 Eur 2015-09-22 sumokėtą įmoką, todėl Pareiškėjo skundas atmestinas, o Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-05-15 sprendimą Nr. 331-108930.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narys	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė